

Застосування спеціалізованих програмних рішень, автоматизованих систем аналітики та інтелектуальних платформ дозволяє підприємствам покращити свою здатність виявляти, оцінювати та контролювати ризики у реальному часі. Ці технології також забезпечують можливість швидкого аналізу великих обсягів даних, що допомагає приймати обґрунтовані рішення в управлінні фінансовими ризиками, оптимізуючи діяльність підприємства та сприяючи забезпеченню його стійкості у мінливому економічному середовищі.

Управління фінансовими ризиками є важливою і невід'ємною частиною стратегічного планування та сталого розвитку будь-якого підприємства. Розуміння та вміння ефективно управляти ризиками, пов'язаними з фінансами, є ключовим фактором успіху в сучасному динамічному бізнес-середовищі. Непередбачені фінансові втрати можуть серйозно підірвати фінансове здоров'я організації, тому створення системи управління ризиками стає необхідністю для збереження фінансової стійкості та конкурентоспроможності. Впровадження сучасних методів та технологій, таких як аналітичні системи, програмне забезпечення для моделювання ризиків, а також різні фінансові інструменти, дозволяє підприємствам не лише ідентифікувати та аналізувати ризики, а й реагувати на них оперативніше та ефективно. Це сприяє більш точному прогнозуванню, управлінню фінансовими ризиками та створенню стійкішої та надійнішої фінансової стратегії для майбутнього розвитку компанії. Таким чином, розробка та впровадження ефективної системи управління фінансовими ризиками стає важливим завданням для сучасних підприємств в умовах мінливого бізнес-оточення [2].

Література:

1. Федулова І.В., Менеджмент та підприємництво. – К., 2019. URL:<https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journalpaper/2019/dec/20453/management-65-74.pdf> (Дата звернення 24.11.2023 р.).
2. Опанасенко А.І., Мягких І.М., Фінансові ризики підприємства та управління ними. 2020. –280с. URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/15403/1/Cluster2020_P046051.pdf (Дата звернення 02.12.2023 р.).
3. Горячий Ю, Андрійченко Жанна. Сутність поняття “Фінансовий ризик” підприємства. 2020. С. 82-83. URL: [https://ndipzir.org.ua/wpcontent/uploads/2018/Ryga_07_12_2018/Ryga18\(15\).pdf](https://ndipzir.org.ua/wpcontent/uploads/2018/Ryga_07_12_2018/Ryga18(15).pdf) (Дата звернення 30.11.2023 р.).

Панасенко А.А., здобувачка вищої освіти

Журавльов В.М., старший викладач

Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кropyвницький, Україна

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОРПОРАТИВНИХ ВІДНОСИН: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

Акціонерна форма господарювання сприяє швидкому розвитку капіталу державного бюджету, тому потрібне постійне удосконалення механізмів регулювання корпоративних відносин, наразі це дуже допомогло б визначити інвестиційну зацікавленість в закордонних та вітчизняних підприємствах, побудувати систему їх ефективного управління та контролю, а також розвитку інновацій[1, с.3-4].

Для того щоб визначити яким чином можна покращити регулювання корпоративних відносин з боку держави, слід зануритися в деякі твердження. Корпоративні відносини визнані в Україні як вид відносин, які виникають між учасниками корпоративних утворень, тобто між засновниками, акціонерами, членами кооперативу, членами асоціацій, об'єднань

тощо, що регулюються нормами права і перебувають у стадії розвитку на даний момент. Зокрема ці відносини регулюються такими нормативно-правовими актами, як:

- Цивільний кодекс України
- Закон України "Про господарські товариства"
- Закон України "Про акціонерні товариства"
- Закон України "Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю"
- Закон України "Про кооперативи"

Механізм державного регулювання корпоративних відносин - це сукупність правових, економічних, організаційних та інших заходів, які спрямовані на забезпечення ефективного функціонування корпоративних утворень та захисту прав їхніх учасників[1, с.7].

За останні роки було прийнято ряд нормативно-правових актів, які спрямовані на вдосконалення цього механізму. Однак, існує ряд проблем, які перешкоджають ефективному державному регулюванню корпоративних відносин. Серед них:

- Недосконалість нормативно-правової бази, яка не повністю відповідає сучасним вимогам.
- Недостатня ефективність контролю за дотриманням законодавства.
- Недостатня обізнаність учасників корпоративних відносин про їхні права та обов'язки.

Наведемо конкретні напрями вдосконалення механізмів державного регулювання корпоративних відносин: для того щоб вдосконалити нормативно правову базу слід внести зміни до чинного законодавства з метою:

- Забезпечення прозорості та відкритості корпоративного управління.
- Захисту прав акціонерів, у тому числі прав меншості.
- Сприяння розвитку інноваційної діяльності.

Необхідно проводити освітні та інформаційні заходи, які підвищать обізнаність учасників корпоративних відносин про їхні права та обов'язки. Це може бути здійснено шляхом проведення семінарів, тренінгів, вебінарів тощо[2, с.56].

А зараз ми можемо конкретизувати напрям розвитку інноваційної діяльності в державному регулюванні корпоративних відносин.

Державне регулювання іноваційних корпоративних відносин - це система заходів, які спрямовані на створення сприятливих умов для розвитку інноваційної діяльності в корпоративному секторі. Можна вважати НДДКР однією з інновацій, яку можна запровадити в корпоративній діяльності. НДДКР - це діяльність, спрямована на створення нових знань і технологій, які можуть бути використані для створення нових продуктів, послуг, процесів або організаційних структур. Інновації - це впровадження нових знань і технологій у практику. Наприклад, компанії можуть:

- Створювати власні науково-дослідні та дослідно-конструкторські підрозділи.
- Залучати зовнішні організації, такі як наукові установи та університети.
- Співпрацювати з іншими компаніями в рамках кооперації

Досвід провідних закордонних країн виділяє два основних джерела фінансування різних напрямів інноваційного процесу у середньому відношенні 20% – державні та 80% – корпоративні. Дослідження останніх років підтверджують цю тенденцію. Динаміка обсягів корпоративного фінансування НДДКР у так званих країнах-новаторах характеризується постійним стабільним зростанням. Серед інноваційних підприємств розвинених країн досить вагоме місце посідають саме великі корпоративні підприємства. Сьогодні провідні інноваційно-активні корпорації світового рівня володіють 80% патентів і ліцензій на нову техніку і технологію, здійснюють майже 90% прямих іноземних інвестицій.

Крім того, і корпорації нових індустріальних країн розуміють та активно запроваджують стратегії інновацій. Так, наприклад, за опитуванням Boston Consulting Group

у Китаї такої думки дотримуються – 41 % корпорацій, у Індії – 35 %, у Бразилії – 27%. Загалом 45 % опитаних респондентів зазначили, що інновації становлять одну з трьох найважливіших цілей їхнього розвитку[3, с.44-45].

Дійсно досвід інших країн вражає та НДДКР є вагомим інновацією, яку можна запровадити в Україні, тому що це є важливим фактором конкурентоспроможності корпоративної діяльності в сучасній економіці. Компанії, які активно інвестують у НДДКР, мають більше шансів успішно конкурувати на ринку та досягати довгострокового зростання.

Таким чином використовуючи такі інновації в нашому корпоративному управлінні може допомогти визначити інвестиційну зацікавленість в закордонних та вітчизняних підприємствах, що в умовах війни для України є дуже великим плюсом.

Однак існує ряд проблем, які перешкоджають ефективному державному регулюванню іноваційних корпоративних відносин в Україні.

Для вирішення цих проблем необхідно провести комплекс заходів, зокрема:

- Удосконалити нормативно-правову базу, зокрема, передбачити більш сприятливі умови для діяльності інноваційних підприємств.
- Збільшити фінансування інноваційної діяльності, зокрема, через залучення коштів приватного сектору.
- Провести освітні та інформаційні заходи, які підвищать обізнаність українських компаній про важливість інновацій та інноваційних корпоративних відносин.

Отже, держава відіграє ключову роль у поліпшенні інноваційної діяльності в корпоративних відносинах, а дієві механізми державного впливу можуть стати основою для формування і розвитку корпоративних відносин в Україні[4, с.123].

Література:

1. Орлова Н. С. Механізми державного регулювання корпоративних відносин в Україні / Н. С. Орлова, С. С. Настюк // Теорія та практика державного управління. - 2009. - Вип. 2. - С. 211-217.
2. Корпоративне право України : підручник [Текст] / В. В. Луць [та ін.] ; за заг. ред. В. В. Луця. – К. : Юрінком Інтер, 2010. – 384 с.
3. Сазонець І. Л. Корпоративне управління: світовий досвід та механізми залучення інвестицій [Текст] : навч. посіб. / І. Л. Сазонець. – К. : Центр учб. л-ри, 2008. – 304 с.
4. Проблеми та перспективи розвитку інноваційної діяльності в Україні: матеріали XII Міжнародного бізнес-форуму (Київ, 22 березня 2019 р.) / відп. ред. А.А. Мазаракі – Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2019. – 154 с.

Панасенко А.А., здобувачка вищої освіти

Заярнюк О.В., к.е.н., доц.

Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

НОВІТНІЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ МЕНЕДЖМЕНТУ БІЗНЕС-ОРГАНІЗАЦІЙ ТА РИЗИКИ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ

Нині новітній інструментарій менеджменту бізнес організацій постійно розвивається та вдосконалюється. Новітній інструментарій – це сукупність методів, підходів, технологій та інструментів, які є відносно новими і мають значний потенціал для підвищення ефективності управління бізнесом.

Основними елементами новітнього інструментарію менеджменту бізнес-організацій, які варто використовувати для ефективного управління є наступні:

- цифрове управління – використання інформаційно-комунікаційних технологій для